

2008 m. vasario 15 d. *Cour de cassation* (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Copad SA prieš 1. Christian Dior couture SA, 2. Vincent Gladel, Société industrielle de lingerie (SIL) administratorių, 3. Société industrielle de lingerie (SIL)*

(Byla C-59/08)

(2008/C 92/37)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour de cassation (Prancūzija)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Copad SA

Atsakovai: 1. *Christian Dior couture SA*, 2. *Vincent Gladel, Société industrielle de lingerie (SIL)* administratorius, 3. *Société industrielle de lingerie (SIL)*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos Nr. 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais (⁽¹⁾), suderinti 8 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip, kad prekių ženklo savininkas gali remtis šio ženklo suteikiamomis teisėmis prieš licenciatą, kuris pažeidžia licencinės sutarties sąlygą, dėl su prekių ženklo prestižu susijusių priežasčių draudžiančią pardavimą įmonėms, kurios verčiasi prekyba su kainų nuolaida (*soldeurs*)?
2. Ar šios direktyvos 7 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad, prekių ženklu pažymėtų prekių pateikimas į rinką Europos ekonominėje erdvėje, kurį įvykdo licenciatas pažeisdamas licencinės sutarties sąlygą, dėl su prekių ženklo prestižu susijusių priežasčių draudžiančią pardavimą įmonėms, kurios verčiasi prekyba su kainų nuolaida (*soldeurs*), yra atliktas be prekių ženklo savininko sutikimo?
3. Atsakyti neigiamai, ar prekių ženklo savininkas gali remtis tokia sąlyga prieštaraudamas tolesniam prekių pardavimui pagal to paties teisės akto 7 straipsnio 2 dalį?

(⁽¹⁾) OL L 40, 1989, p. 1.

2008 m. vasario 18 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Bendrijų Komisija prieš Graikijos Respubliką*

(Byla C-61/08)

(2008/C 92/38)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama G. Zavvos ir H. Støvlbæk

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad priimdama ir palikdama galioti Notariato kodekso (Kodika Zymvolaiografon) (Įstatymas Nr. 2830/2000) 19 straipsnio 1 dalį Italijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Europos bendrijos steigimo sutartį, būtent EB sutarties 43 ir 45 straipsnius, ir 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvą 89/48/EEB (⁽¹⁾) dėl bendrosios aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir lavinimo, pripažinimo sistemos;
- Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Graikijos valdžios institucijos teigia, kad notaro veiklai netaikomas EB 43 straipsnis, nes ji patenka į EB 45 straipsnio taikymo sritį. Jie remiasi notaro kaip valstybės tarnautojo statusu, kuris notaro priimtiems aktams dėl juose uždėto antspaudo su valstybės herbu suteikia didesnę įrodomąją ir vykdomąją galią, prilyginamą teismo sprendimo galiai, notaro, kaip teismo pareigūno statusu, jo, kaip teisės konsultanto, funkcijomis ir kitomis veiklos rūšimis. Be to, jos remiasi teritoriškumo principu, kuris nesuteikia Graikijos notarui teisės įsisteigti kitoje apygardoje.
2. Komisija teigia, kad EB 43 straipsnis yra viena iš pagrindinių Bendrijos teisės normų ir pasibaigus pereinamajam laikotarpiui tiesiogiai taikoma valstybės narėse. Juo siekiama užtikrinti nacionalinio režimo taikymą kiekvienam valstybės narės piliečiui, įsisteigiančiam, įskaitant antrinį įsisteigimą, kitoje valstybėje narėje, kad vykdytų joje laisvą profesiją, ir uždraudžiama bet kokią nacionalinėse teisėse aktų sukuriamą diskriminaciją dėl pilietybės.
3. Kalbant apie 45 straipsnio pirmoje pastraipoje numatytą įsisteigimo laisvės išimtį, reikia nurodyti, kad ji taikytina tik veiklai, kuri „tiesiogiai ir konkrečiai susijusi su viešosios valdžios funkcijų vykdymu“. Komisijos nuomone, nė vienas iš Graikijos valdžios institucijų nurodytų statusų ir nė viena iš nurodytų veiklos rūšių nėra tiesiogiai ir konkrečiai susiję su viešosios valdžios funkcijų vykdymu, kaip numatyta Teisingumo Teismo praktikoje, ir negalėtų pateisinti pilietybės reikalavimo.

4. Teisingumo Teismas nurodo, kad „tiesioginiu ir konkrečiu vykdymu“ nelaikomas pagalbinių ar parengiamųjų funkcijų, palyginti su galutinį sprendimą priimančios viešosios valdžios institucijos funkcijomis, vykdymas. Be to, Teisingumo Teismas, nagrinėdamas privačios teisės reglamentuojamų saugos įmonių tvarką, nusprendė, kad tiesiogiai ir konkrečiai susijusios su viešosios valdžios funkcijų vykdymu veiklos atveju suinteresuotieji asmenys turi turėti „įgaliojimus taikyti prievartos priemonės“ ⁽¹⁾, o tai akivaizdžiai nėra nagrinėjamos bylos atvejis.
5. Iš išnagrinėtos Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad viešosios valdžios funkcijų vykdymo nereikia painioti su veiksmais, paprastai vykdomais siekiant užtikrinti bendrąjį interesą. Kad veikla būtų kvalifikuota kaip viešosios valdžios funkcijų vykdymas nepakanka, kad privatus asmuo ar įmonė tam tikra apimtimi vykdytų veiklą bendrojo intereso tikslams.
6. Komisijos manymu, Direktyva 89/48 taikoma notaro profesijai, nes jos vykdymui taikomi reikalavimai įtvirtinti teisės aktuose, ir šios direktyvos negalima netaikyti remiantis teisių vykdyti aukščiausiąją valdžią suteikimu notarams dėl šių priežasčių:
- a) šis suteikimas nėra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su viešosios valdžios funkcijų vykdymu, kuris galėtų pateisinti pilietybės reikalavimo taikymą, ir
 - b) net jeigu būtų galima daryti prielaidą, jog notarai gali būti laikomi įprastais valstybės tarnautojais, kaip iš tikrųjų nėra, nes jie nėra susiję priklausomybės ryšiu ir negauna atlyginimo kaip valstybės tarnautojai, negalima būtų jų pašalinti iš šios direktyvos taikymo srities, nes iš esmės ji taip pat taikoma viešajai tarnybai.

⁽¹⁾ OL L 19, 1989 1 24, p. 16.

⁽²⁾ 1998 m. spalio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-114/97, 37 punktą.

2008 m. vasario 18 d. Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette (Liuksemburgo Didžioji Hercogystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Virginie Pontin prieš T-Comalux SA

(Byla C-63/08)

(2008/C 92/39)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Virginie Pontin

Atsakovė: T-Comalux SA

Prejudiciniai klausimai

- Ar 1992 m. spalio 19 d. Direktyvos 92/85/EEB dėl priemonių, skirtų skatinti, kad būtų užtikrinta geresnė nėščių ir neseniai pagimdžiusių arba maitinančių krūtimi darbuotojų sauga ir sveikata, nustatymo (Dešimtoji atskira direktyva, kaip numatyta Direktyvos 89/391/EEB 16 straipsnio 1 dalyje) ⁽¹⁾ 10 ir 12 straipsniai turi būti aiškinami kaip nedraudžiantys nacionaliniam teisės aktų leidėjui nustatyti išankstinius terminus, kaip antai Darbo kodekso 337 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytas 8 dienų terminas ir atitinkamai 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nustatytas 15 dienų terminas, nėščiai darbuotojai, kuri atleista iš darbo nėštumo laikotarpiu, pareikšti ieškinį?
- Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar 8 dienų terminas ir atitinkamai 15 dienų terminas neturi būti laikomi pernelyg trumpais nėščiai darbuotojai, kuri atleista iš darbo nėštumo laikotarpiu, siekiant apginti savo teises teisme?
- Ar 1976 m. vasario 9 d. Tarybos direktyvos 76/207/EEB dėl vienodo požiūrio į vyrus ir moteris principo taikymo įsidarbinimo, profesinio mokymo, pareigų paaugstinimo ir darbo sąlygų atžvilgiu ⁽²⁾ 2 straipsnis turi būti aiškinamas kaip nedraudžiantis nacionaliniam teisės aktų leidėjui nenumatyti galimybės nėščiai darbuotojai, kuri atleista iš darbo nėštumo laikotarpiu, pareikšti ieškinio dėl neteisėto atleidimo iš darbo padarytos žalos atlyginimo, kuri Darbo kodekso L. 124-11 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta kitiems iš darbo atleistiems darbuotojams?

⁽¹⁾ OL L 348, p. 1.

⁽²⁾ OL L 39, p. 40.

2008 m. vasario 19 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Estijos Respubliką

(Byla C-68/08)

(2008/C 92/40)

Proceso kalba: estų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama E. Randvere ir K. Simonsson

Atsakovė: Estijos Respublika